

LA LLUITA PER UN SOMNI.... FET REALITAT!

Finals d'agost de 2009, comença una nova temporada: 10 nenes formaran l'Infantil Femení de la Unió (2 nenes pre-infantils, 2 que pugen de l'infantil "B", 4 que ja formaven part de l'infantil preferent de la passada temporada i 2 nenes provinents del Lima), d'elles 7 són de la casa. A ells se'ls uneix César Aneas (nou i discutit entrenador) i Gemma Salas (entrenadora i ex-jugadora d'aquesta casa).

I arriben els primers entrenaments així com un període complicat d'adaptació entrenador-nenes-pares. Que a les nenes els hi va costar aquest sistema d'entrenaments? Evidentment. Que a vegades arribaven "tocades"? També. *Però al seu costat hi ha un equip de pares que no deixa d'animar-les i ajudar-les a seguir endavant.* En aquest moment va començava la seva **lluita**.

Comença la competició i l'equip va creixen passant a ser un equip a tenir en compte. Però potser quan més be es troba l'equip arriba la greu lesió de la Sussi. Es confirma el pitjor: la Sussi no tornarà a jugar en tota la temporada. Un cop molt dur per a tots: per a ella principalment, pels seus pares, entrenadors i per la resta de l'equip. *Però al seu costat hi ha un equip de pares que no deixa d'animar-les i ajudar-les a seguir endavant.* Gran feina la que fan a partir d'aquell moment en César i la Gemma: canvi total de sistema de joc, en la mentalitat de les nenes i amb tot això la competició que no descansa. Continua la **lluita**. A poc a poc com formiguetes acaben la fase regular sent primeres de grup, després d'un gran partit a la Gàbia contra el CB Cornellà, que amb un gran equip és el gran favorit en aquesta categoria. Però pel camí encara ens queden més sorpreses i durant el torneig del Viladecans a primers de maig una de les jugadores decideix deixar l'equip. Ens quedem amb vuit jugadores i tal i com a passat sempre pugen a formar part de l'equip dues pre-infantils. *Però al seu costat hi ha un equip de pares que no deixa d'animar-les i ajudar-les a seguir endavant.* Sense tenir temps de pensar disputen les fases per anar a la Final a Quatre i s'aconsegueix. Arriba el moment: Final a Quatre, Uni Girona, Sant Adrià, CB Cornellà i les nostres. Els tres primers passaran a disputar els Sectors per obtenir la classificació pels campionats d'Espanya. Guanya el primer partit amb l'Uni Girona, perd el segon amb el Sant Adrià però en aquest moment apareix una afició que no les deixarà en tot el que vindrà. Tercer partit amb el CB Cornellà guanyat. **El somni comença a fer-se realitat**. L'alegria es desborda: s'han classificat per disputar sectors i a més són sots-campiones de Catalunya. Dos dies de descans i surten cap a Saragossa, els esperen quatre partits més. Es repeteix el mateix: els tres primers es classifiquen pels Campionats d'Espanya. Es guanya el primer, es guanya el segon contra el Sant Adrià i en aquell moment ja estan classificades, l'esclat d'alegria és inexplicable. **El somni continua fent-se realitat**. Juguen la final de sector contra CB Cornellà i aquesta vegada es perd. Però no importa han aconseguit el que volien: Campionats d'Espanya.

Els espera una setmana molt dura: no s'entrena bé, els nervis estan a flor de pell. *Però al seu costat hi ha un equip de pares que no deixa d'animar-les i ajudar-les a seguir endavant.*

I arriba el moment, dilluns van marxar altre vegada cap a Saragossa, són cinc partits i cada un d'ells com si fos una final. Formen part dels 12 millors equips d'Espanya. Passen a quarts de final com a primeres de grup, ara ja són un dels 8 millors equips d'Espanya. **El somni es va fent realitat**. Important el partit de quarts amb el Ros Casares. Amb una afició entregada a elles guanyen el partit i ja són entre els 4 millors equips d'Espanya. **El somni a punt de fer-se realitat**. Ja són a les semifinals. Però... l'Ari es trenca el dit i es veu complicat que segueixi jugant. Moment de desànim per a tot l'equip, *però al seu costat hi ha un equip de pares que no deixa d'animar-les i ajudar-les a seguir endavant.* Arriba la semifinal amb el Marbella, i l'Ari estava allà per donar-ho tot. Partit complicat i estrany però finalment es guanya. Amb una grada de color groc que en cap moment va deixar

d'animar tant quan es guanyava i encara més quan es perdia. **El somni es feia realitat:** eren a la final dels Campionats d'Espanya.

A partir d'aquest moment tot va ser una festa es va jugar una final i es va perdre amb unes nenes que no van donar mai el partit per perdut, amb una afició que va estar allà en tot moment i amb un pavelló entregat a l'equip i a la nostra gent, però com deï una frase que tenien penjada al vestidor: "El pitjor d'una final no és perdre-la, sinó veure-la per la tele"

Des d'aquí donar les gràcies a tota la gent que entre dissabte i diumenge es va desplaçar a Saragossa per animar a l'equip (entrenadors d'equips femenins, famílies, jugadores,), vosaltres també heu participat d'aquest somni.

A tots els pares de l'equip no sé que dir-vos, no tinc paraules per descriure tot el que em viscut aquest dies. Només demanar-vos que sempre estigieu al costat de les vostres filles i que segueu en exemple per tothom.

Al César, que malgrat la seva "carta de presentació" ha estat un excel·lent entrenador i millor persona, participant sempre amb les seves jugadores tant a dins com a fora de la pista.

A la Gemma, excel·lent segona entrenadora, que les ha animat, ajudat, cuidat i mimat. Ha estat per elles un puntal a on recolzar-se.

A la Berta, la seva delegada, que ha sabut transmetre que val la pena lluitar per viure aquests moments. Ha estat per elles com una germana gran.

I per últim a vosaltres jugadores de l'Infantil femení, que heu donat una lliçó de lluita, superació, companyerisme, humilitat, alegria,... us demano que no canvieu mai i que sigueu un mirall per a tots. Un equip que ara, utilitzant una paraula que sembla que s'hagi posat de moda es "desmantela". A les que es quedaran formant part de l'Infantil de la propera temporada, que sigueu capaces de retransmetre tot el que heu viscut al nou equip per tal d'aconseguir el vostre somni. A la resta, unes al cadet "B", penseu que teniu una temporada per seguir treballant amb força i obtenir el vostre somni, formar part de l'equip superior. I a les que estareu al cadet "A" no penseu que la feina està feta heu de seguir treballant per mantenir-vos allà on voleu estar.

I no oblideu mai: *sempre tindreu al vostre costat un equip de pares que no deixarà d'animar-vos i ajudar-vos a seguir endavant.*

Només amb l'ajuda de tots aconseguirem SER GROCS! I fer que "**SER DEL MATARÓ ÉS EL MILLOR QUE HI HA**"

C.F.